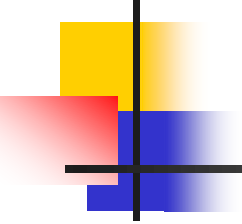

Aktivno i interaktivno učenje

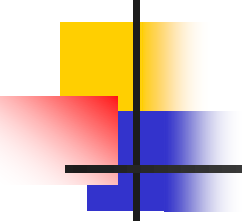
LITERATURA

Ivić, I. i saradnici, *Aktivno učenje 2*, Institut za psihologiju, Beograd, 2001, (44-48, 114-123, 141-149).

Učenje

- Učenje je kompleksan proces koji obuhvata sve delove ličnosti.
- Učenje je proces aktivne konstrukcije i rekonstrukcije znanja.
- Početak učenja nije neznanje već prethodno znanje, rezultat ranijih iskustava i učenja.
- Učenje ima sopstvenu, unutrašnju motivaciju.

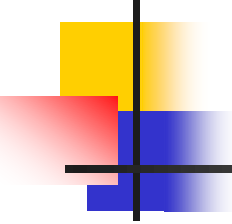

Motivacija za učenje

Različiti razlozi za učenje:

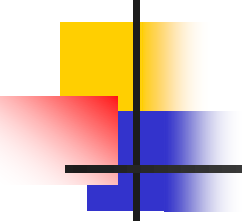
- Spoljašnji – strah, poslušnost, dosada, ljubav i identifikacija sa odraslim koji poučava, nagrađivanje, zanimljivost sadržaja...
- Unutrašnji – samoinicirana i samosvrhovita motivacija – zainteresovanost i zadovoljstvo u istraživanju svoje okoline. PODRŽAVATI!
Ne može se direktno podsticati.

Učiti kroz igru i aktivirati decu na SVE načine

-
- probe, ogledi, istraživanja,
 - manipulacija predmetima i materijalima,
 - logička analiza i rešavanje problema,
 - učenje kroz igru i otkrivanje,
 - diskusije, predstavljanje i argumentovanje svojih ideja i zaključivanje na različite načine,
 - stvaralačke aktivnosti,
 - uočavanje logičkih posledica, predviđanje i samokorekcija aktivnosti,
 - samostalno odlučivanje dece,
 - učenje kako se uči,
 - usmerenost na proces...

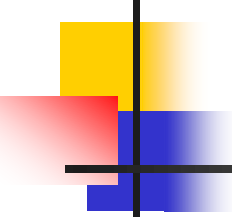
Međuzavisnost aktivnosti dece i aktivnosti vaspitača

- Proces učenja je vid interakcije
- Pedagoška interakcija je specifičan vid interakcije:
 1. Osnovna funkcija – učenje
 2. Asimetričnost te interakcije
 3. Organizovana je oko nekog znanja
- Raznovrsnost oblika pedagoške interakcije zavisi od koncepta obrazovanja

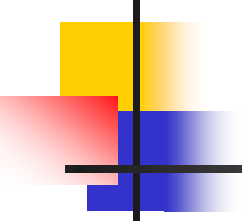
Međuzavisnost aktivnosti dece i aktivnosti vaspitača – 2. deo

- Koncept “tradicionalne škole”
 1. Linearan proces učenja
 2. Nastavnik u centru interakcije
 3. Odvojene aktivnosti D i O
 4. Gubi se interaktivnost!
 5. Dominira predavačko učenje – iluzija “prenošenja znanja”

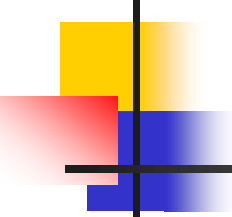
Međuzavisnost aktivnosti dece i aktivnosti vaspitača – 3. deo

- Koncept aktivnog učenja:
 1. Vratiti interaktivnost!
 2. Dvosmerni proces interakcije i komunikacije
 3. Povratno dejstvo nastavnika prema znanju
 4. Dva oblika interakcije deteta sa znanjem: preko nastavnika i neposredno sa znanjem.
 5. Situacija učenja – kontekst aktivnosti učenja

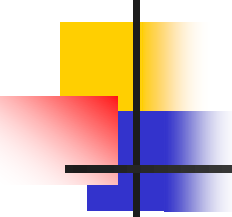
Edukativna radionica

- je oblik grupnog rada, tačnije, oblik interaktivnog rada sa grupom;
- složena celina niza unapred osmišljenih postupaka, tehnika, zadataka u jednoj vremenskoj sekvenci i u jednom prostoru;
- specifičan tip situacije učenja – aktivnog i interaktivnog.

Odrednice edukativne radionice

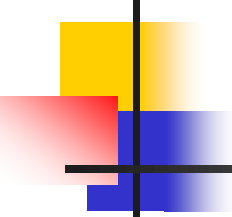
- Kontekstualnost – prostorna i vremenska
- Aktivno učešće učesnika
- Razmene među učesnicima

Tehnike grupisanja dece

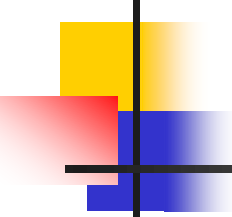
Moraju da budu raznovrsne, zabavne i u kombinaciji sa tipovima aktivnosti!

- Prostorno formiranje
- Razbrojavanje
- Obeležavanje materijala
- Izvlačenje
- Sparivanje

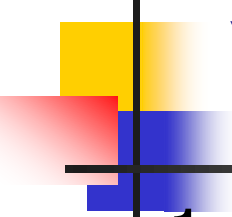
Metode / tehnike interaktivnog učenja

- “Izbacivanje ideja”
- Predavanje
- Demonstracija
- Individualne vežbe
- Rešavanje problema
- Kvizovi
- Igre uloga
- Dramatizacija
- Pričanje priča
- Vođena fantazija
- Asocijacije . . .

Participacija dece

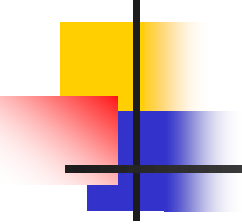
- Participacija je pojava učešća neke socijalne grupe u donošenju odluka i aktivnostima od vitalnog značaja za tu grupu.
- Participacija dece u instituciji – učešće u donošenju odluka o aktivnostima i učenju, koji su od vitalnog značaja za decu.
- Bilo koje zajedničke aktivnosti odraslih i dece mogu se analizirati sa aspekta stepena učešća dece u njima.

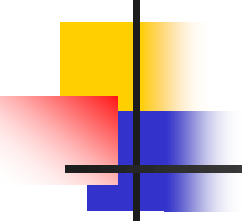
“Merdevine participacije”

1. Manipulacija	}	odsustvo
participacije
2. Dekoracija		
3. Kvazi-predstavnici		
4. Odabrani ali informisani	}	razni
oblici
parti-
cipa-
cije
5. Konsultovani i informisani		
6. Odrasli pokreću – odluke zajedničke		
7. Deca pokreću i vode projekat/akciju		
8. Inicijativa dece – odluke zajedničke		

Merila stvarne participacije dece

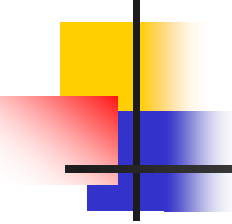

- Obaveštenost dece – razumevanje akcije
- Da li deca učestvuju u donošenju odluka o pokretanju akcije i o svom učešću
- Mogućnost da deca odluče da li će dobrovoljno da učestvuju u aktivnosti
- Obaveštenost dece o toku i ishodu akcije
- Mogućnost da deca pokreću inicijativu
- Mogućnost da deca upravljaju tokom aktivnosti

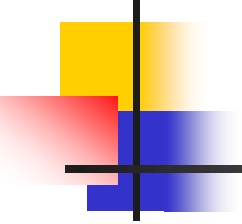
ZADATAK ZA VEŽBU sa uputstvom za izradu vežbe **GOVOR VASPITAČA**

- Navedite Vaše osnovne podatke, naziv predmeta i naziv vežbe.
- Pronađite jedan snimak emisije Branka Kockice i njegovog rada s decom.
- Napišite tačan naziv emisije, trajanje i temu emisije.

Analiza snimka

- Pokušajte da analizirate govor vaspitača, u ovom slučaju Branka Kockice, imajući u vidu **funkcije i podfunkcije govora vaspitača** koje se nalaze na prezentaciji sa predavanja o temi „Govor vaspitača u predškolskoj ustanovi“ i u literaturi preporučenoj za istu temu.
- Uz svaku prepoznatu funkciju govora, na primer funkciju *poučavanja*, prepoznali ste podfunkciju *misaono izazivanje*, navedite tačnu rečenicu u kojoj ste to prepoznali. I tako za svaku funkciju/podfunkciju govora.
- Takođe, navedite koje funkcije/podfunkcije govora niste uočili i zašto mislite da nisu prisutne.

Dalja analiza

- Uz sve navedeno, u kratkim tezama opišite Vaše iskustvo i zapažanje na dosadašnjoj praksi, koje funkcije i podfunkcije govora su dominante u govoru vaspitača i šta Vi mislite o tome.
- Za izradu ove vežbe koristite prezentaciju i literaturu o temi „Govor vaspitača u predškolskoj ustanovi“.
- Uspešan rad!